

pludselig næsten grænseløst besværligt. Jeg forstår det faktisk ikke, og jeg vil godt have ministeren til at svare i forhold til, at vi jo netop har set et udspil fra regeringen, som går på, at enhver borger skal have krav på at få en konto i en bank ud fra, at så er det uproblematisk at overføre beløbet.

Hvad er det egentlig, der gør det her så problematisk, andet end at regeringen ikke mener, at borgerne skal have det, de rent faktisk har krav på?

Det ville være naturligt at gøre det, når man samtidig siger: Nu kan man det her af tekniske grunde. Jamen så må der være et modtræk, der siger, at selvfølgelig vil vi så også fra regeringens side gå den anden vej og sige, at det, borgerne reelt har krav på, skal de selvfølgelig også have. Men de knap 2.500 kr. på årsbasis er grænsen for, hvornår man kan få udbetalt sin støtte. Hvorfor kan borgeren ikke få lov til at få de penge?

Kl. 14.40

(Kort bemærkning).

Socialministeren (Henriette Kjær):

Til fru Lissa Mathiasen vil jeg sige, at det har jeg jo svaret på. Det er stadig væk administrativt omkostningstungt at føre det ud i livet, og det er jo det, man skal veje op mod hinanden. Så det kan jeg kun sige her en gang til. Men omvendt, altså den der med menneskesyn, og hvor er det problematisk: Jeg må henvise til boligstøttereformen, som den daværende regering selv var ankermand i, hvor man også fandt på at lave et formuetillæg, også til nogle mennesker, der kom i klemme på den konto.

Vi justerer nogle ting herinde en gang imellem, og det kan der være forskellige behov for. Jeg har ikke andet svar, end at vi fastholder grænsen, der ligger omkring de 2.500 kr., netop ud fra de argumenter, som jeg har fremført.

Formanden:

Fru Lissa Mathiasen for en sidste kort bemærkning.

(Kort bemærkning).

Lissa Mathiasen (S):

Jeg tror, det ville være klogt, hvis socialministeren lige tjekkede, hvad det egentlig var, der skete omkring formuetillægget i 1998. Det var et formuetillæg, som betyder, at når man har en formue over 550.000 kr. – sådan var grænsen dengang – bliver der lagt et tillæg til i forhold til,

hvad man har af formue over de 550.000 kr. Det er ikke pensionister, der sidder og kun har den rene folkepension og lidt ATP, eller som måske kun har den rene folkepension. Her taler vi altså om pensionister, som rent faktisk har en rimelig høj formue, når man først begynder at indregne det efter 550.000 kr. i formuen. Først derefter begynder man at lægge det på.

Man kan godt finde ud af fra regeringens side at tage 19,2 mio. kr. fra befolkningen. Men man kan ikke finde ud af at tilbageføre penge, som folk jo reelt burde have krav på, fordi deres indkomst er lav. Jeg synes stadig væk, at socialministeren skylder os et svar, og jeg formoder også, at vi får det. Vi vil stille spørgsmålet og dermed også få svarene, så vi kan tage det op ved en senere lejlighed under behandlingen af de her forslag, netop: Hvor mange penge er det egentlig, borgerne bliver snydt for, fordi de ikke får udbetalt deres reelle boligstøttekrav?

(Kort bemærkning).

Socialministeren (Henriette Kjær):

Jeg synes nu alligevel, at jeg vil op og svare på den, for nu har man også siddet med boligministerposten i mange år, og man kunne jo lige have ændret det her. Når man nu alligevel var i gang f.eks. i 1998, kunne man godt have ændret det, hvis Socialdemokratiet synes, det er så stort et problem, at man ikke udbetaler til dem, der får under 2.500 kr. i boligstøtte. Det bliver jeg nødt til at sige. Det er underligt, at man lige pludselig skifter holdning nu.

Så vil jeg bare sige tak for svaret fra fru Lissa Mathiasen. Nu ved vi, hvor man i Socialdemokratiet mener, at smertegrænsen ligger i forhold til pensionister, der har formue.

(Kort bemærkning).

Sandy Brinck (S):

Jeg synes måske nok, at socialministeren brugte den der sædvanlige finte med, at nu sad I jo der i 9 år og gjorde ingenting. Fru Lissa Mathiasen spørger jo netop, fordi regeringen modsat siger i det her lovforslag – det er den ændring, socialministeren lægger frem – at man laver afrundingsreglerne, så man kan give det eksakte beløb. Og så er det jo et ret naturligt spørgsmål: Hvorfor kan man ikke det den anden vej, når det er statskassen, der skal betale? Det er det, der er udgangspunktet for diskussionen.

Vi sad ikke i vores regeringstid med boligministerposten og sagde, at vi ville lave afrundingsreglerne om. Så små sko gik vi ikke i. Men